

жінок в окремих видах діяльності та на високих рівнях управління військових та правоохоронних структур.

4. Разом з тим об'єктивний процес зростання ролі і місця жінок у військових та правоохоронних формуваннях давно поставив на порядок денний питання щодо необхідності невідкладного вирішення вказаних проблем як на законодавчому і нормативно-розпорядчому рівнях, так і на рівні організації діяльності військових та правоохоронних відомств.

Таким чином, ДПСУ має потребу у ефективній, послідовній, фінансово забезпеченій гендерній політиці, яка відповідала б сучасним світовим тенденціям у гуманітарній сфері, сприяла б максимальній реалізації соціального потенціалу українських жінок та чоловіків у питанні підвищення обороноздатності держави та бойової готовності.

Трещов Мирослав Миколайович,
професор кафедри управління
та адміністрування Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ,
доктор наук з державного управління,
кандидат економічних наук

ОСНОВНІ КРОКИ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ В БЕЗПЕКОВІЙ ПОЛІТИЦІ УКРАЇНИ НА РІЗНИХ РІВНЯХ ВЛАДИ

Реформа сектору безпеки повинна відповідати різним потребам безпеки чоловіків, жінок, хлопців та дівчат. Інтеграція гендерних аспектів у розробку політики національної безпеки необхідна для дотримання міжнародних законів, інструментів та норм, що стосуються безпеки та гендерних питань. Зокрема, Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (1979 р.) [1] і Резолюція Ради Безпеки ООН 1325 щодо жінок, миру та безпеки (2000 р.) [2].

Розробка або перегляд політики національної безпеки вимагає участі широкого кола суб'єктів, у тому числі уряду, парламенту, місцевого самоврядування та громадянського суспільства. Кожен з переліку суб'єктів може вжити заходи для впровадження гендерного підходу в розробку політики безпеки.

Роль національного уряду, Кабінет Міністрів України, включаючи координаційні органи з безпеки та комітети з питань політики безпеки, передбачає:

– формування кадрового потенціалу і відповідних кваліфікаційних навичок посадових осіб щодо вирішення питань гендерної проблематики при розробці політики безпеки шляхом навчання, інструктажів та звітів з гендерних питань, менторських програм;

- збільшення участі жінок у секторі національної безпеки, зокрема призначення жінок до рад національної безпеки та комітетів з підготовки політики безпеки, включення в органи безпеки відповідальних за гендерні питання представників державних структур, запровадження механізмів для консультацій з представниками жіночих організацій та експертами з гендерних питань в політиці безпеки.

Сфера заходів Верховної Ради України:

- забезпечення всеохопленості формування політики національної безпеки, зокрема шляхом проведення широких процесів громадських консультацій, парламентських слухань, відкритих дебатів та засідань комітетів, щоб домогтися участі чоловіків та жінок у формуванні політики безпеки, окремих зустрічей для груп у суспільстві, які не можуть виступити публічно (наприклад, етнічні групи меншин);

- сприяння рівній участі народних депутатів-чоловіків та жінок у розробці політики безпеки, у комітетах з питань оборони та безпеки; заохочення народних депутатів-жінок, зацікавлених у гендерних питаннях, проводити зустрічі з метою розробки спільної платформи з гендерних питань у сфері безпеки;

- підтримка створення коаліцій жінок у парламенті та в політичних партіях.

Органи місцевої виконавчої влади та органи місцевого самоврядування повинні:

- залучати жінок, гендерних експертів та представників жіночих організацій до комітетів та рад з питань безпеки на рівні громади та аудиту безпеки громад;

- враховувати різні потреби в безпеці та правосудді чоловіків, жінок, хлопчиків та дівчат у місцевих ініціативах щодо запобігання злочинності та реагування на них, а також стосовно питань, пов'язаних із насильством;

- інформувати регіональні та національні органи безпеки про результати перевірок безпеки та процесів планування, щоб місцеві особливості безпеки чоловіків та жінок могли бути включені до політики національної безпеки.

Громадські організації можуть:

- здійснювати адвокацію гендерних питань, які слід вирішувати в політиці національної безпеки;

- представляти погляди чоловіків, жінок, хлопців та дівчат у суспільстві, включаючи представників маргіналізованих груп, у процесах формування політики безпеки;

- забезпечувати комплекс технічних знань та досвіду навчання з питань гендерної та безпекової ситуації для розробників політики національної безпеки;

- контроль за гендерними проблемами під час реалізації відповідної політики;

– проводити гендерний аудит та оцінювати інститути сектору безпеки.

На разі існують проблеми інтеграції гендерних питань, серед яких виокремлюємо ключовий: недостатній потенціал державних органів влади та обмежена інфраструктура публічного управління для широкомасштабних процесів впровадження гендерних аспектів.

Список використаних джерел

1. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (укр/рос): ООН; Конвенція, Міжнародний документ від 18.12.1979. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207.

2. Резолюція 1325 (2000), ухвалена Радою Безпеки на її 4213-му засіданні, 31 жовтня 2000 року: ООН; Резолюція, Міжнародний документ від 31.10.2000. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_669.

Tushko Klavdiia,

Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Pedagogy and Socio-Economic Disciplines Department, National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine;

Biliavets Bogdan,

4th year cadet majoring

in «Telecommunications and Radio Engineering»

CONCEPTUAL FUNDAMENTALS OF GENDER POLICY IN UKRAINE

Modern Ukrainian society, in particular him political institutes, is in the transitional state, as tries to occupy democratic position, but can not get rid from the opposite to democracy phenomena and processes. Democracy can be characterized in different ways, it is a variety of opinions, and respect for the individual, and the right to choose. However, the issues of gender equality are becoming especially relevant.

The world experience of becoming a country of high level of development testifies to the difficult path of democracy formation, gradual development in the fields of politics, economy and social programs. In these areas of human activity, as a rule, both women and men have equal rights, responsibilities and status. One of the priority features of democracies is the government's dialogue with its society. The result of such interaction is the construction of a balanced national and social policy, and in modern times – gender policy.